आसित्वा, आसयित्वा, आसिसिषित्वा ;
उपास्य, समास्य, उपासिसिष्य ;
आसम् २, } आसम् २, } आसिसिषम् २ ; }
आसित्वा २, } आसयित्वा २, } आसिसिषित्वा ; }

(61-A) "इ गतौ" (I-भ्वादिः-320-सक-अनिट्-पर-)

'अयत्येतीयते गत्यां अधीतेऽध्येति चेङ्किोः।' (श्लो 14) इति देवः।

'इट किट कटी गतौ' इति धातुपाठे निर्दिश्यते। 'कटी' इत्यत्र 'कटि + इ-' इति ह्रस्वेकारात्मकं धात्वन्तरं प्रश्लिष्टमिति केचित्। तस्य च अयति-इयाय-एता-इत्यादीनि रूपाणि। अत एव 'उदयति विततोर्ध्वरश्मिरज्जौ अहिमरुचौ हिमधाम्नि याति चास्तम्' (शिशुपालवधे 4-20), 'उदयति दिननाथो याति शीतांशुरस्तम्' इत्यादिप्रयोगाणामुपपत्तिः।

आयकः-यिका, आयकः-यिका, [1]ईषिषकः-षिका ;
[2]एता-त्री, आययिता-त्री, ईषिषिता-त्री ;
[A]उदयन् } न्ती, आययन्-न्ती, ईषिषन्-न्ती ;
अयन् }
एष्यन्-न्ती-ती, आययिष्यन्-न्ती-ती, ईषिषिष्यन्-न्ती-ती ;
— आययमानः, आययिष्यमाणः ; —
[3]इत्-इतौ-इतः ; — —
इतं-तः-तवान्, आयितः, ईषिषितः, तवान् ;
अयः, आयः, ईषिषुः, आययिषुः ;
एतव्यम्, आययितव्यम्, ईषिषितव्यम् ;
अयनीयम्, आयनीयम्, ईषिषणीयम् ;
एयम्, उपेयम्, आय्यम्,[4] ईषिष्यम् ;

---

1. 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वाद् गुणाभावः। 'अज्झनगमां–' (6-4-16) इति दीर्घः। 'सन्यतः' (7-4-79) इत्यभ्यासस्येत्त्वम्। 'श्र्युकः क्किती' (7-2-11) ति इण्णिषेधः।
2. 'सार्वधातुकार्धधातुकयो–' (7-3-84) रिति गुणः।
3. 'ह्रस्वस्य पिति कृति तुक्' (6-1-71) इति तुक्।
4. 'एङि पररूपम्' (6-1-94) इति पररूपम्।

A. 'प्रकण्डिताशोदयदंशुमण्डितैरकुण्डरत्नैर्मुडितार्कदीधितीन्।' धा. का. 1-42